

דברי הכפר

4.4.78 - עשר שנים להוצאתו של מרסין לוחר קינג

יש לי חלום

יש לי חלום
והוא ממס יותר מכל ממס.
יש לי חלום
והוא עתיק מאד וגם חדש.
יבוא היום
בהיר משמש ומתוק מדבש -
יש לי חלום
יש לי חלום

ישאף שלום
הרים כחולים אל עמק ואל ים.
וסיר פתאום,
יסירו ילדים מעם אל עם.
ולא בחלום
יגה סירם בלב כל העולם,
יש לי חלום
יש לי חלום.

י. מוהר
על פי נאומו של
מרסין לוחר קינג.

מס' 557
כ"ס באדר ב' תשל"ח
7 באפריל 1978
כפר הנשיא

מה נשמע?

זה עתה חזרו בני כתח חרמון מטיולם
בסיני - מלוכלכים, רעבים ומלאי חוויות
ורשמים. הם נהנו הנאה מלאה מעצם הטיול
וגם מבחינה חברתית.
ובאשר לטיול החברים - הולכות ונשלמות
ההכנות והמתח עולה.

לשום אפשטיין - המאושפזת שנית בבית
חולים - החלמה מהירה.
החלמה מהירה לשירה הנמצאת אף היא בבי"ח
צפת.

לפני שנה התחלנו במסורת חדשה של
השתתפות המשק בהקפת התבור. גם השנה
לא התעצלו חברים והנה דווחו של אדי:
"בשבת שעברה יצאה משלחת רצינית להשתתף

בהקפת התבור - 17 ילדים החל מכתה א'
ועד כתה ט', 3 מחנדים, מועמד, בן
חוזר צבא ו-6 זקנים (מעל גיל 40,
כשמחציתם אף מעל גיל 50!). לגבי 8

המבוגרים היה זה מבצע ונסיון מיוחד
במינו, כפי שהתברר מהם לאחר אחד-עשר
הקילומטרים של ריצה! כל הכבוד! (חבל
שלא נראו יותר צעירים במפעל חשוב
ומהנה זה).

ושוב עבר שבוע. מוזר היה הוא השבוע הזה -
ללא עתונים (ליומיים), בלי רדיו וטלביזיה.
כל כך התרגלנו לשגרה הזאת של מהדורת
החדשות ודיווח עתונאי שהשבתה ממש שבשה את
קצב החיים שלנו. ואיך אפשר בארצנו בלי
לדעת מה נעשה כשבכל יום וכל שעה אנו חרדים?
כותב שלום רוזנפלד במעריב, ביום בו הופיע
העתון אחרי השבתה: "כאבתי מאד את שני ימי
השבתה המיותרים האלה ובושתי בהם".
אני מסכימה אחר.

ומה עושים כשאין טלביזיה? חבל שלא נצלנו
הזמנות זו כדי לפתח את המועדון לערב
חברתי. ההשתתפות היתה מובטחת!!

השבוע נפרדנו ממשפחת מעין הצעירה, כשאפרים,
נעה, רז ודוחן עברו לטנה לקבוץ קליה. אנו
מאחלים להם קליטה טובה שם ונימח לשמוע מהם.

בשבוע הבא גם עודד יצא למרחקים - בלוי נעים
עודד וגם אחא נסה לדווח לנו. וזה, אגב,
בקשה לכל המטיילים והשוהים בעולם הגדול -
אנא כתבו מדי פעם לדברי הכפר.

אך יש גם חוזרים! ברוך הבא למיכה ששב לאחר
שהות של כמה חדשים בדרום אפריקה.

(המשך בעמ' הבא.....)

(המשך "מה נשמע")

האם שמעתם שהקטינו כל ג'ים הופך לשם דבר
לא רק באזור שלנו אלא הגיע גם לירושלים
וזה עתה אפילו נדד עד למחנה צבאי בסביבת
חאן יוניס?
מספר ברוס:

"מבקשים מאתנו לבוא למשקים וישנם מקומות
שכבר בקרנו בהם פעמים אחדות. הזמנות
אינן חסרות, והידיעה על קיום הקאטינו
עוברת מפה לאוזן. (כך למשל, אווד מבני
הגושרים המשרת בחאן יוניס, הוא זה שארגן
את המופע שם).

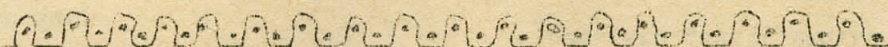
אין אנו גובים השלום - הם באים ולוקחים
את הציוד ומחזירים אותו במצב טוב. לא
היו עדיין בעיות עם קלקולים - ודאי
מתוך זאת שהם מעריכים את נכונותינו
להשאיל להם את הכל."

בירושלים אורגן ערב כזה בפורים, ושמענו
שבאותו ערב נתרם לא מעט כסף לבית החולים
שערי צדק. יישר כוחך, ג'ים.

ובזה אני נפרדת מדברי הכפר לכמה שבועות
(טיול סיני - פסח וכו'). ומאחלת לאילן
כתיבה פוריה.

שבח שלום

יעל נ.

ימי הולדת

9.4 דניאלה גניסלב

אהרון כהן

שלי כהן

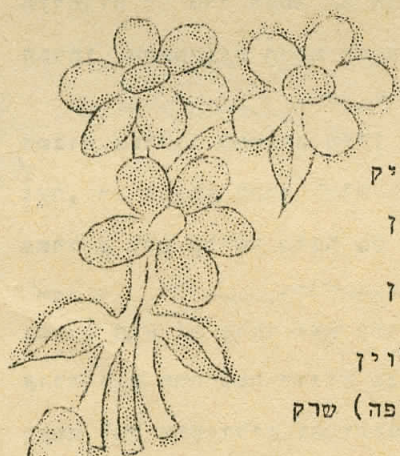
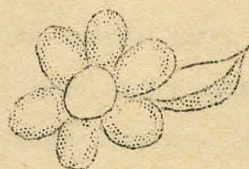
שמעון שיינגזיכט

10.4 מיכה צינמן

רותי ג'קסון

יונתן ליפשיץ

11.4 גל ויסבורט

12.4 יניב גליק

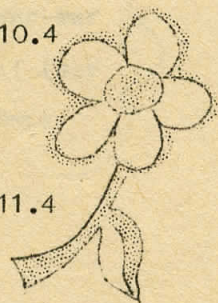
גיל לויין

13.4 ענת ירון

14.4 אהרון לויין

ג'נט (יפה) שרק

מזל טוב!

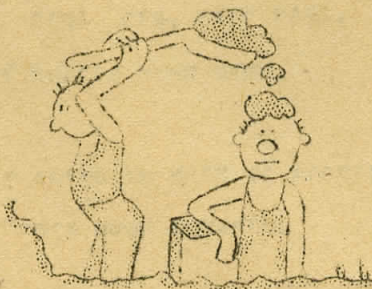
לפני 30 שנה

אצלנו:

אפריל 1948

לאחר שהערבים יצאו, הווארגנו אנשי הסביבה וביניהם הקיבוצים עין שמר וגן שמואל, ל"הציל" את יבולי השדה והם השאירו (בכפרים עצמם כבר נחנו מקודם טיפול יסודי כזכור). דבר זה השפיע באופן ישיר על מצב התעסוקה בחדרה, כי חסרו ידיים עובדות עקב הצורך להחליף את כח העבודה הערבי שירד מן הפרק. בפרדסים עבדו בחלישה, זאת אומרת, קטין ללא בירור וללא מיון כשהפרי מיועד לתעשייה, ובשדות הורידו את התבואה עם קומביינים ומקצרות שקצרו רק את השבלים, בגובה רב מהאדמה, ולא החייחסו בכלל לקש, שבין כך לא היה זמן לכבוש אותו. מאחר שהשדות היו יכולים לשמש כמסתור מסתננים, הועלו אלו, לאחר הקציר, באש וכך נוצרה חגורת אדמה חרוכה כעין שטח הפקר, מזרחה מחדרה בואכה בקעה-אל-גרביה.

בדרכינו לעבודת הביצורים
עברנו כמה פרדסים נטושים,
שבאחד מהם מצאנו משאבה
דיזל במצב תקין. במשך
שבועיים התנהלו ויכוחים
ערים ונרגשים בעד או נגד
"שהרור" המשאבה. כמה
אסיפות יוחדו לנושא זה
שבו החליטו, ערערו והחליטו

בשטח זה החלו לחפור
ביצורים ותעלות קשר.
עבודה זו נעשתה על ידי
גיוס כל הגברים לצאת
בשבחות וזאת ללא ושלום.
אנחנו הועסקנו בעבודות
אלו בכפר זיתא, מזרחה מפסי
הרכבת לידינו.

מחדש שלא לנגוע במשאבה לרעה והמארנו אותה במקומה.
(ברבות הימים היו לכמה מאתנו היהורים נוגים בנושא זה, כשישבנו במשלט מעל לירדן
ללא מים לרחיצה, לאחר ההפצצה האווירית, ועם מעיין מפכה כחמישים מטר מתחתינו -
אבל אל נא נקדים בסיפורינו, וידובר על זאת בבוא הזמן.)

הנהגה טובה ונעימה

אז... קודם כל מגיע לנו מזל טוב, החמסדנו באדום, ומהיום והלאה אין עוד בעיות של כוחרת כסטנסיל עם כל הקשיים שהיא גרמה לנו (ובעיקר לרות) בחדשים האחרונים. נקווה שתחת הכותרת האדומה תבואנה תמיד ידיעות משמחות.

* הערב: דלת פתוחה מוסיקלית

הדלתות שתפתחנה הן:

אצל משפחת יונתן סטיל	-	ג'אז מודרני
אצל משפחת ניימרק	-	ג'אז מסורתי
אצל משפחת ג'וני פרנק	-	הפתעות מוסיקליות (!!!)
אצל משפחת פרנקלין	-	שירים ישראליים
אצל משפחת ז'ק גולן	-	החלילן ג'יימס גלוואי מנגן (מעל גבי חקליטים)
		יצירות מאת מוצרט וויוואלדי.
אצל משפחת ירדן	-	מוסיקה של שנות המאה העשרים המאוחרות - כולל דיון
אצל משפחת גוסר	-	יצירות מאת בראהמס
אצל גייל ספר	-	רוק! רוק, ועוד רוק!
הבחירה גדולה	-	אנו מאחלים לכל החברים הנאה שלמה.

* מוזר בשעה 10.00 בבקר במועדון פגישה עם אריה בן גוריון בנושא פסח, ההגדה, העומר. השיחה מיועדת לכל המעוניינים והיא תמשך כשעתיים.

* ביום ששי הבא, לאלה אשר לא ילונו תחת כפת השמים בסיני, יספר ד"ר ירוס על אורח חיים טבעוני. ד"ר ירוס (שאה גילו אומדים במשקן בסביבתן החשעים, וזה כנראה אומר משהו על אורח החיים הטבעוני) מנהל את בית ההבראה המקסים "מצפה הימים" בדרך מראש פינה לצפת. תנאי אחד מתנה ד"ר ירוס לקיום השיחה: לא לעשן בזמן השיחה, ויהיה עלינו לכבד את רצונו.

* וביום הששי שאחריו - הפתעה! סדר פסח כהלכתנו.

בשבועות האחרונים פנו אלי חברים רבים בשאלות לגבי המועדון, ובעיקר בנושא הערב החברתי שאיננו מחקיים לאחרונה. מסתבר שבכל זאת חטר לנו משהו, ויש לחזור ולמצוא את הדרכים הנאותות לקיים את המפגש החצי פורמלי במועדון.

בישיבה הבאה של וועדת החרבות, שתתקיים ביום שני 10.4 בכחש ארבל נדון גם בנושא המועדון והערבים החברתיים. אני פונה לכל החברים שיש להם מה לאמר בנושא, שמוכנים גם אולי לעזור ברעיונות או בעזרה מעשית, לבוא לישיבה ולהשמיע את דבריהם.

אחגיגות השלושים שלנו מחקרבות. הטיוול לסיני הוא שלב א' בתכנית, אבל יש לנו תכניות נוספות:

* והחגיגה המרכזית חמש 24 שעות, ותתקיים ביום ששי שבת 7.7.8 - 7.7.8 ביום הששי בערב, לאחר ארוחה חגיגית, תתקיים הצגה, אשר נמצאת בשלבי כתיבה עתה והחזרות עליה יתחילו אהרי יום העצמאות.

בשבת לפני הצהריים פתיחת הלונה פרק החדש! ושלב הגמר בהחרויות שונות.

בשבת אחה"צ - סובו כפר הנשיא והקיפדה, צעדה (לא ארוכה) לאורך חתנות הסטוריון. במוצ"ש, לאחר קומזיץ משותף - ערב המוקדש לרבים רבים מראשוני כפר הנשיא - ערב ההעפלה.

* במקביל - אנו מקווים לקיים תערוכה צילומים, וכן תערוכת תחביבים.

* לקראת המועד החשוב, הקיים בקרוב ערב נוסטלגיה, סביב אלבום המשק, "דברי הכפר" ושאר בטאוני כפר הנשיא שיצאו לאור במשך השנים, וספרי האספה שלנו.

* יש גם תכנית לקיים ערב "חיים שכאלה" לכפר הנשיא, ועוד תכניות שהן עדיין על סדר יומה של המזכירות...

ומי שעדיין לא התעניין למקרא התכניות האלה, יהיה בוודאי "עייף אך מרוצה" בסיומן של החגיגות.

אולסיום - כמה מלים אישיות: אני רוצה מאד מאד להודות לכל החברים המפצירים בי כל כך להוסיף ולמלא את התפקיד של רכוז חרבות גם בשנה הבאה. טוב להרגיש שקיימת הערכה למאמצים, ושהערכה זאת מוצאת את ביטויה בעל פה ובכתב. יחד עם זאת, ברור לי לגמרי שלא אוכל בשום פנים לחזור לתפקיד לאחר הלידה (אני מוכנה, כמעט להתחייב לקדנציה נוספת בעוד כמה שנים). ובינתיים, אני מחכה בקוצר רוח לבחירתו של מחליף, על מנת שאדע שהוא נכנס לתפקיד בעוד מועד, ושההחלפה היא חלקה.

ובינתיים - שבת שלום!

חמר וולפין

בינינו לבין עצמנו

בחפוש האושר (ספור לילדים)

היה היה עלם צעיר ויפה תואר והוא החליט שיש רק מטרה אחת בחיים והיא לחיות חיי אושר. כל אחד שהוא שאל לא ידע להסביר לו איך משיגים דבר כזה עד שיום אחד נפגש עם איש זקן וחכם.

"אמור לי איש זקן וחכם: מה עלי לעשות כדי שאוכל לחיות חיי אושר במשך כל ימי חיי?" שאל העלם.

"יש חיים ארוכים, ויש חיים קצרים....." פתח הזקן.

"חיים ארוכים בודאי!" הפסיק אותו העלם, "מה יכול להיות טוב יותר מחיים ארוכים?"

חיך הזקן חיוך עצוב ואמר: "על שאלה זאת חדע לענות בעצמך אולי בבוא היום. אילו עניתי לך כעת לא היית מאמין לי. ובכן, כדי לחיות חיי אושר, עליך לעזוב את ביתך, את הורייך, את אחייך וידידייך ולנדוד ולנוע ממקום למקום. תמיד, כשנראה לך שעומד להתרחש דבר שיעיב על אושרך קום ברח מן המקום עד שתגיע לארץ אחרת, לעיר אחרת, לאנשים אחרים שיש השלווה מולטת בכיפה."

"רק זה?" שאל העלם, "הרי זה כל כך פשוט!"

"רק זה", נאנח הזקן, "זה כל כך קשה כי עליך לדעת שכדי לשמור על אושרך תצטרך להמנע מכל אחראיות! לא יהיה לך ידיד ולא חבר; לא נערה ולא אשה; לא בית ולא חפצים כי את כל אלה חומד העולם."

הרהר העלם ואמר: "מקבל אני, הרי מה חשוב יותר מן האושר?"

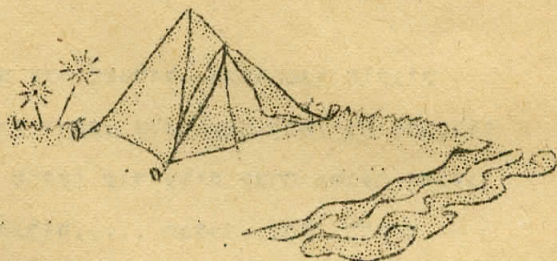
והעלם עזב את ביתו, הוריו, אחיו וידידיו ועבר על פני העולם. כל מקום שבו התגנב החשש ללבו שעומדים לחייבו - ברח ממנו. כל מקום שהזמינו אלמוני לשחוח כוס בירה - ביקש סליחה והסתלק ממנו. והיה מאושר אבל בודד. אפילו כלב לא היה לו כי פחד מחיבה שיש בה תלות.

(המשך בעמ' הבא.....)

(המשך "ביבינו לבין עצמנו" - בחפוש האושר)

יום אחד כשנסע לבדו על האופנוע שהיה לו נתקל במכונית שרופה ליד הכביש. בחוך המכונית היו שתי גופות חרוכות של גבר ואשה ולא הרחק מן המכונית העשנה מצא ילדה כבת תשע ללא הכרה. העלם חזר לאופנועו אך בטרם התניע שמע את קולה החלוש של הילדה, "אדוני, אדוני, הורי מתו...." והיא יבבה ובכתה. בעל כורכו אמר העלם "אקח אותך לקרוביך" ולקח אותה על אופנועו. אבל זכרונה של הילדה היה מבולבל ואולי פשוט שקרה לעלם כי אחרי נסיעות להרבה ערים לא מצאו איש שהכיר את הילדה. אמר לה "אסיע אותך לבית יתומים." ונסעו לחפש. כל מקום שמצאו היה קודר וממוסד. הפצירה בו הילדה: "קחני אתך ואני מבטיחה שלא אפריע, רק פת לחם ורשות לנסוע אתך אני מבקשת." והעלם בהסוס הסכים בחושבו בלבו שאם תבקש יותר ישאיר אותה לנפשה באישון הלילה.

נסעו השניים דרך הרים ועמקים, דרך מדבריות וליד אגמים והשנים חלפו. יום אחד כשחנו חנית לילה והקימו את אהליהם הקטנים ליד נחל קטן מצטחק, הופיע גבר חמוש ברובה צייד ואמר לעלם "תן לי את אחותך לאשה ואתן לך ללכת בשלום, ולא אתרג אותך." פנה העלם

שכבר לא היה עלם אל הילדה וראה שהשנים עשו את שלהן והילדה היתה לאשה צעירה ויפה. עמדה הילדה האשה על רגליה ואמרה "אם תגע בי קללתי תרדף אותך מסוף העולם עד סוף העולם." הגבר צחק, הביט בגוד בעלם-הגבר וניגש אל הילדה-האשה. באותו רגע התהפך לבו של העלם-הגבר והכה על ראשו של האלים הצוחק. את גופתו קברו במקום ונסעו מיד מן הנחל המאיים. כששוב עצרו את האופנוע אמרה לו הילדה-אשה "נגמר פרק בחיינו, איננו מה שהיינו. הרגת למעני וסרה ממנו התמימות. מוטב שנלך איש לדרכו כי מעתה כל גבר ירצה לקחתני." הביט בה העלם-הגבר ולבו בגד בו וידע שהוא אוהב את הילדה-היתומה-האשה והוא אמר "אני אוהב אותך, לא אוכל לחיות לבדי". והיא אמרה בכל חכמת חוה הצעה הראיונה "אם תקדש אותי כאשה חדע שמעתה חיינו פסיפס של אור וצל, בריאות ומחלה, לידה ומיתה." והוא אמר לה "הרי את מקודשת לי...." והם מכרו את האופנוע וקנו בית וחיו באושר עד שנולד הבן הראשון.....

(המשך בעמ' הבא.....)

(המשך "בינינו לבין עצמנו")

רק עזרה קילומטר!!

בשבת האחרונה נסעה קבוצה גדולה למדי של שמונה חברים, שני חברי ההכשרה האוסטרלית, תשעה עשר ילדים וחברה מעודדת אחת ל"הקפת התבור".
יום יפה ואביבי וכל המדינה באה לראות ולרוץ!
ירק שובה עין, בושם פרחים, ציוץ צפרים המביטות בתמיהה על מעשי בני האדם המשוגעים, כל זה היה ליד התבור. מן השמונה שהתכוונו להקיף את התבור לא היה אחד שידע מה עמד לפניו. הילדים רצו למרחקים קצרים יותר ואז הגיע תור "הקפת התבור" - מרחק 10 ק"מ - עממית". עודד, נחשן א., ארוין, אדי, נחן, קולין, לן ו. ואריק יצאו לדרך. אחרי חמישים מטר התחלנו לרוץ בעליה. לא נורא, פחות מכביש המערכת אבל זה נמשך ונמשך וזה נורא. חלק מאתנו עברו להליכה ורק עודד, ארוין ונחמן המשיכו בקצב ריצה.

שוב רצנו, הזענו, נפנפנו לערביי הכפרים דרכם עבר המסלול. השתוממנו מזקנים ממנו שקפצו ודלגו לפנינו. רצנו לבדנו איש איש והקצב שלו בשמש המחייכת והמסלול נמשך ונמשך. כביש כפר תבור-עפולה ועוד איזה מרחק! עוד עליה קצרה משגעת והגענו שוב לשדה. רק עוד חצי קילומטר שנראה כאורך הגלות.... הגענו. והלב המשיך לפעום! הרגשה נפלאה - יכולנו. ועם ישראל שמח יחד אתנו.

אריק

שלום עכשיו

אף פעם לא השתתפתי בהפגנה פוליטית, אבל נסעתי לחל-אביב במוצאי שבת, פשוט מהרגשת הזדהות עם תוכן ההצהרות של "קציני המילואים" שעליהן קראתי בעהונים. ובכן היתה זו חוויה נדירה. הנה אחת נבלע בתוך המון, זמיד מרגיש חלק ממנו. כל אותם רבבות בני אדם מסביבך באו מתוך אותה הזדהות, אותה מחשבה שאולי משהו הזלך להתפספס כאן. אותה מחשבה שאולי רב הישראלים אינם תומכים "על עיוור" במדיניות הממשלה בנושא המגעים לשלום. אולי אם אותם רבבות יתחילו להשמיע את קולם, זה יהפך למאות אלפים, ואף יותר!

לזכות אותה הפגנה יאמר שהיא היתה א-פוליטית לחלוטין (וכל אותם פנאטים שלא מוכנים להשלים עם עובדה זו, חבל שלא באתם והרגשתם על בשרכם את החוויה!). עלו על הבמה הענקית אלמוני אחר אלמוני, סתם תושבים, ודברו ישר מן הלב... אל רבבות הלבבות שמסביב. שום השמצות, שום מרד, שום עלבונות, שום התקפות. פשוט אמרו את אשר לבם חרד.

לא אוכל להביע את אשר שמעתי, לכן אני מביא כאן ציטטות מן הדברים שנאמרו. "אנו מאמינים שהשלום כיום איננו מושג השייך לעולם הכיטופים בלבד אלא ערך ממשי, בר השגה, שניתן לשקול אותו ולאומדו במטבעות מדיניות.

אנו מאמינים שישראל צריכה להציג תכנית שלום אמיתית, גמישה וריאלית, המקובלת לא רק על ידי מציעיה, והמאפשרת בסיס אמיתי למו"מ תוך התחשבות בתנאי השעה ובבטחון המדינה, ומתוך ראייה מפוכחת של המציאות.

אנו מאמינים שהתנחלויות ושטחים אינם תחליף לשלום.

אנו מאמינים ששלום בד-קיימא הוא גבול הבטחון הטוב ביותר.

אנו מאמינים שהפקרת עתידנו בידי מיעוט קיצוני לאומני היא חוסר אחריות לאומי.

אנו מאמינים שאסור למעמי מרצחים להסיט אותנו מדרך השלום, שכן זוהי בדיוק מטרותם.

אנו מאמינים שחובתנו כאזרחים להשמיע את דעתנו על דרך ניהול המו"מ כיום, כדי שנוכל להתבונן ביושר, אומץ ומצפון נקי בעיני ילדינו ולומר: "עשינו את כל שיכולנו על מנת להביע דעתנו, להשפיע, להיות מעורבים (ולא רק בשיחות חברים במסיבות ששי).

(המשך בעמ' הבא.....)

(המשך "שלום עכשיו"?)

אנו מאמינים שניתן וצריך להחזיר מעל קטנוניות מפלגתית ואישית ולאחד לצורך מאבק זה כל מי שמרגיש שאסור להחמיץ את השלום.

מי אנחנו? - אנחנו זה אתה ואת - אנחנו הם כל מי שמרגיש שעלולים להחמיץ את השלום."

אני מאמין שמחובתו של כל אחד מאתנו לשקול את הדברים הנ"ל בכובד ראש. ולא מספיק שנענע את ראשינו ונסכים, אלא, אם מספיק ישראלים בכל עיר וישוב יקומו ויזדהו עם הנ"ל, אולי נצליח להביא לשינוי המדיניות של מנהיגינו, ובסופו של דבר, לקרב את השלום המיוחל.

אדי

מי יודע?

לקראת החגיגות מחפשים את הדגלים של הכיתות הבאות:

אריה - (1951)

צבי - (1953)

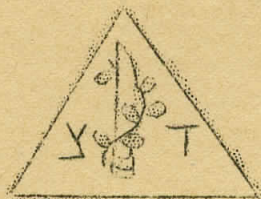
איל - (1959)

היודע דבר על אודותם או המחזיק בהם מתבקש(ת) להחקש

עם יצחק עדר.

חודה

מכתב זה התקבל במשק:

יום שבת 25.3.1978

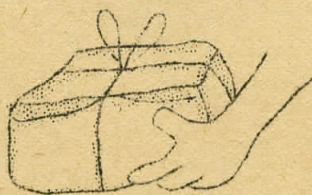
לכל בית כפר הנשיא שלום וחג שמח.

משלוח המנות שהכנתם וטרחתם בעבורנו, זכינו לקבל עם כניסתו של החג. מודים לכם מאד על זי זה, אמנם לא עלה בידינו לקיים את החג המשמח כדת וכדין אך בהחלט חגגנו ושמחנו למרות המרחק הרב מהבית, המצב הבטחוני וכל הקשיים הכרוכים בכך. את החג חגגנו לא כפי שרצינו, ולא כפי שכל אחד היה רוצה, בבית. אך בטוחים אנו כי כאן בבית, בכל מקום בארץ כל אחד ואחד חוגג כרצונו הוא וכאוות נפשו. זהו רצוננו וזהו גם ספוקנו. החבילות ששלחתם היוו את החלק הגדול והמכובד בחגיגת החג, כשאזני המן והממתקים ממתיקים ומזכירים את החג השמח ויותר מכל הוא עצם המעשה של משלוח המנות שגרם להרגשה הטובה הנמצאת עמוק בלב, על שחושבים עלינו גם אם נמצאים רחוק רחוק מהבית.

לסיום מודים לכם עם טעם מחוק בפה, אוירה פורימית ומורל גבוה מאד ואם המורל גבוה אז את שלכם עשיתם ועל כך חבורכו.

תודה וחג שמח

צוות 2 פלוגה ב' גדוד הבוקעים הראשון

דו"ח משיבת המזכירות - 31.3.78

נוכחו: אירית ב"ח, גדי ע', זמי ב"צ,
אדי נ', אלק ק', ג'וני פ', יענקל מ'.

(1)

חבורה עירונית לעמידה ב' (בהשתתפות גרשון קסטל ממחלקת הקליטה של האחד, וטומי ע')

גרשון הסביר שבמזכירות האחד קיים רצון להקדים תאריך העליה על הקרקע של עמידה ב' לתחילת שנת 1980. העליה המתוכננת ע"י הגרעינים שבמסלול (עמידה וכפר הנשיא) לא תיערך לפני 1981.

הכוונה לרכז בכפר הנשיא, הקבוץ האומן, כ-10 - 15 משפחות עירוניות ומספר זהה של כוודים לקראת סוף שנה זו, ולאפשר להם הכשרה חברתית, מקצועית וקבוצית לקראת עלייתם להתישבות. גרשון הוסיף שחוכנית זו תדרוש 2-1/2 פעילים להדרכת החבורה.

חברי המזכירות העלו שאלות לגבי שכר ובתי ילדים והשתתפות התנועה בכסוי שאר ההוצאות; כמו כן נדונו עניני עבודה וקליטה.

ס ו כ ס שהמזכירות תסתפק בשמיעת הדברים ותדון לגופו של ענין בישיבה הבאה.

(2)

מועמדות של מש' דייויס (בהשתתפות טומי)

טומי הציג את בקשת מש' דייויס להתקבל כמועמדים. ג'וני הביע דאגה שאחוז גבוה מתוך הפונים למועמדות בתקופה האחרונה הם אנשים ללא רקע יהודי ובקש שועדת הקליטה תקיים דיון ביחס למדיניותה.

(3)

פניית אדי שאמו תתקבל בכפר הנשיא

המזכירות אשרה את בקשת אדי.

(4)

ערבות לבנק

עמי בן-צבי בקש מאביו שיחתום על ערבות לבנק עבור הלוואה. אחר ברור נוסף והתיעצות עם העורך-דין, התברר שבדרך כלל אין חבר משק כפרט רשאי לחתום על ערבות לבנק, אלא במקרים מיוחדים (כגון במקרה של קניית בית), כשהחתימה נדרשת מבחינה פורמלית בלבד. מכון שפנייתו של עמי אף היא פורמלית גרידא, ס ו כ ס שזמי יוכל לחתום.

יחד עם זה, הציעו חברי המזכירות שנקדיש מחשבה לכל הנושא של עזרה לבנים בחוץ, כולל מתן ערבות לבנק.

128

P A R E N T S '

P A G E

Kfar Hanassi

April 7, 1978

Dear Parents,

The week passed very quietly here and elsewhere in Israel due to the radio and television strike. It is really unusual for people here not to be able to hear the latest news every hour. Lou Segal says business in the library has been excellent this week, and many chaverim suddenly found time to do all sorts of things.

This evening there will be a "Musical Open House", in which various chaverim will open their homes to us and play a variety of music. The alternatives are as follows:

Jonathan and Nancy - Modern Jazz.
Gerry and Diane - Traditional Jazz
Johnny and Shulamith - Musical Surprises
David and Chana - Israeli Songs
Jacques and Ruth - Vivaldi and Mozart Flute Music
Gad and Alida - Modern Music
Reuven and Raymond - Brahms
Gail Saffer - Rock Music

News:

- Ephraim and Noah and family have left for a year in Kibbutz Kalia, a young kibbutz near the Dead Sea. Good luck and return soon!
- Good wishes also to Oded Avidon, who has left for a tour around Europe and elsewhere.
- Welcome home to Micha L., who has returned from South Africa.
- A speedy recovery to Shosh Epstein and to Shira Peck - both are in Safed Hospital.

We've been hearing a lot about Jim's Casino lately: Jim has been lending it out to Army bases and other places around the country, where Casino evenings have been held with great success. During Purim the Casino was set up in Jerusalem, and a benefit evening was held for Sha'are Tzedek Hospital. On that occasion over half a million pounds were raised for the hospital! Bruce says that the borrowers of the Casino have been careful to return it in good condition, probably due to the good will with which it was lent.

says business in the library has been excellent this week, and many chaverim suddenly found time to do all sorts of things.

This evening there will be a "Musical Open House", in which various chaverim will open their homes to us and play a variety of music. The alternatives are as follows:

Jonathan and Nancy - Modern Jazz.
Gerry and Diane - Traditional Jazz
Johnny and Shulamith - Musical Surprises
David and Chana - Israeli Songs
Jacques and Ruth - Vivaldi and Mozart Flute Music
Gad and Alida - Modern Music
Reuven and Raymond - Brahms
Gail Saffer - Rock Music

News:

- Ephraim and Noah and family have left for a year in Kibbutz Kalia, a young kibbutz near the Dead Sea. Good luck and return soon!
- Good wishes also to Oded Avidon, who has left for a tour around Europe and elsewhere.
- Welcome home to Micha L., who has returned from South Africa.
- A speedy recovery to Shosh Epstein and to Shira Peck - both are in Safed Hospital.

We've been hearing a lot about Jim's Casino lately: Jim has been lending it out to Army bases and other places around the country, where Casino evenings have been held with great success. During Purim the Casino was set up in Jerusalem, and a benefit evening was held for Sha'are Tzedek Hospital. On that occasion over half a million pounds were raised for the hospital! Bruce says that the borrowers of the Casino have been careful to return it in good condition, probably due to the good will with which it was lent.

BIRTHDAYS

(			
9.4	Daniella Genaslaw	12.4	Yaniv Glick
	Aharon Cohen		Gil Levine
	Shelley Cohen		
	Simon Scheyngezicht	13.4	Anat Yaron
10.4	Micha Zinnman	14.4	Aharon Levine
	Ruthie Jackson		Janet Sherak
	Jonathan Lifshitz		
11.4	Gal Weisbrot		